

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1928-1929 - 38

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Bengtssamt, Gycksbo den 1 Aug. 1928.

Åskade!

Dom stal både söndagen och måndagen från mig, men i går, tisdag, tänkte jag av sista slutet av översäkningen. Mitta det bra skett i en lycklig stund! Nu återstår skidan med Perensson, men jag tror, att jag får Bonnier på min sida.

Du lovade svar på mina frågor i "nästa brev". Har du glömt det, får jag väl ta hela boksamlingen med mig.

Åh, när jag tänker på att snart få vara hos dig och vara fri från den överhängande bräddkan, så blir jag nästan vild av glädje.

Men ett sådant väder! Ingenting kan vara ostadigare. Om det nu önskas måndags morgon, så ursäktar du väl, om vi skjuter upp en dag? Men om du ingenting annat hör, så skulle vi då komma måndag kväll. Timmen låter tyvärr inte bestämmas sig.

Om stackars Helena! Du vet förstås, att den där skickliga bagaren har lånat henne. I går telefonerade hon, att hon inte kunde resa med, men idag hade det på något sätt ljusnat för henne, ty nyss telefonerade hon, att hon följer med.

Ensam vill jag fristås inte resa, ifall det skulle bli
något äventyr. Thyra Sandberg, som fått sina sommarsläpp
kallskådet, följer med till Filipstad och vilar över där, tills
Helena hämtar henne på hemvägen.

Närslutna telegram kan kanske vara dig.

Samma dag, som jag skrev till Tyken om Strindbergs-
Kronan, stod det i en tidning vart bidraget skola sändas.

- I samma nummer stod notisen om jordfästningen
av Bo Bergmans fru. Har du kondolerat honom? Gurli
Lindén beklagade honom, att han hade en så sjuklig
och jämnertig hustru, minns jag.

Jag inbillar mig, att du nu njuter av att vara
alldels ensam en vecka. Var inte rädd, att du måste
tänka på mig med sällskap eller underhållning! Jag
har både tänke- och handarbete med mig. Kommer
från Pauli måne?

Maria ber mig hälsa och tacka än en gång
från att hon hade kunnat få komma. Och hälsa
fröken Lundgren, och förbjud henne att anstränga
sig för min dets skull! Jag äter vad som helst
med baksauhet.

Alltid

Vin

Sven

Den bortgångna sörjes närmast av hane,

JORDFÄSTNINGAR:

85

Stoftet efter författaren **Bo Berg-**
mans maka, fru Hildegard Bergman, född
 Hedén, vigdes på lördagen till den sista vilan
 på Norra kyrkogården. Akten ägde rum i
 Stora gravkoret, där kistan förut bisatts. De
 sörjande samlades under tonerna av Mendels-
 sohns sorgmarsch, varefter musikdirektör O.
 Morén sjöng Jag vet en hälsning mera kär.
 Härpå följde ps. 492:1—2. Jordfästning-
 gen förrättades av domprosten, professor G.
 V. Lizell, som talade över orden: I helig
 strud kommer den unga skaran. Sedan ps.
 487:3—5 sjungits utfördes begravningsmäs-
 san och efter denna sjöngs ps. 656:3—4.
 Ir Morén utförde Den store hvide Flok
 och akten avslutades med Chopins sorg-
 marsch. Ett stort antal kransar hade ägnats
 den bortgångnas minne.

Som varit vid Västkastrén, skulle fördes
hela vägen hem i bil. Men någon-
stans (jag tror, att ort var i Valarua)
kullbysterade bilen med dem. Nord-
ström blev oskadad, men Sylvan
bröt benet och ligger nu på lasarettet.
De hade mött en annan bil och
hållit fri lönjt ut på kastrén, som
var lös och gav efter. Så kan det gå.

O, nu ser jag, att jag inte blir färdig.
Trots regnet kom Thyra Sandberg hit
med sängens ingenjör Olsson, vilka
skola sjunga i Sjukstokkyrka i morgon
och varit och reseherad. Jag satt just
och var mitt uppe i ståndet med
nummeringarna B: Sohus 207 förklarade
noter på stulet, vilka jag förminskade
till 142, och nu upptäckte¹²³, att jag hoppat

hållna alla tryckningar och tecken
hållna till alla detaljer
Hörsing.

över en, vilket gör att jag får ett för-
skräckligt arbete, när jag i manu-
skriptet skall införa nya siffror.
Det gör rent i huvudet på mig.

Jag har flera gånger undrat
om du har kommit ihjäl ditt lofte
att skriva till Landskrona om
det är möjligt till boken. Jag
har hittat om du vinterbilden
av den Tolu-villa, men den har
blivit så blekt, att jag undrar om
den kan göra sig bra bredvid de
andra bilderna.

Om kom postbudet, och jag
får sluta i största brist. Majan